

תפלה זאת מיוסדת על פי הסוד הנורא שגילה רבינו ז"ל בתחלת ספרו הקדוש ליקוטי מוהר"ן על גדולת רשב"י ז"ל, שהבטיח לישראל שלא תשכח התורה על ידו כי בזהר דא יפקון מן גלותא, וזה לשונו שם:

לכו חזו מפעלות ה' התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי ז"ל:

רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו, כמובא בדברי רבותינו וכוונם לברכה (שבת קלח): כשנגנסו רבותינו לפרס בגיגה, אמרו: עתידה תורה שתשתכח מישראל. ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתכח, שנאמר (דברים לא, ט): כי לא תשכח מפי זרעו. וכמבואר בזהר (שא, קכד): "בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון בה מן גלותא". ועתה בוא וראה והבן נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה, כי על בן סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק "כי לא תשכח מפי זרעו", כי באמת בזה הפסוק בעצמו מרמז ונסתר סוד הנה, שעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשתכח התורה מישראל. כי סופי תבות של זה הפסוק: "כי לא תשכח מפי זרעו", הם אותיות יוחאי. וזה שמרמז ומגלה הפסוק, כי לא תשכח מפי זרעו, מפי זרעו דיקא, הינו מפי זרעו של זה בעצמו שהוא מרמז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי. כי על ידי זרעו של יוחאי שמרמז בזה הפסוק בסופי תבות כנ"ל, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה, כי בזהר דא יפקון מן גלותא כנ"ל: זרעו, שסוד רבי שמעון בעצמו, הוא מרמז בפסוק אחר. כי דע, כי התנא הקדוש רבי שמעון, הוא בחינת (נצאל ה, ט): ע"ד וקדיש מו' ש'מא' ג'חית, ראשי תבות שמעון וכו'.

מה טוב לומר התפלה על קברו הקדוש של רבי שמעון בן יוחאי וכווננו לברכה, מי שזוכה לבוא לשם, אף גם בכל מקום האומרה לא הפסיד, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובן בזהר הקדוש.

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא
עלמה, בוצינא רבא, בוצינא ימרא, אתם הבסתתם לישראל שלא תשתכח התורה מישראל על ידכם, כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו בתקף החסרתה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבסתתם שאף על פי בן לא תשכח התורה מפי זרענו, כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו".

והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בדם הפי, כי ארץ עלינו הגלות, ומשף עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד, "כי אזלת יד ואפס עביר ועזוב", כי נשאנו ביתומים ואין אב, ואין מי נעמוד בעדנו. והנה בתקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלחי האר"י זכר צדיק לברכה, ועמד בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם ותברה, והכל הפאים ליראה את שמך בחשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה כזאת מימי קדם, "הקיצותי ועודי עמוד", באתי עד קץ כל

הדורות, ועודי עמוד, עדיו אנו אהויים בה, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש. אבל אף על פי כן, גם גדל רחוקנו ממך בעתים הללו, הוא גם בן בלי שיעור, כי טבענו ביון מצולה ואין מעמדה, באנו במעמקי מים ושבלת שטפתנו. וראה את עמך ישראל מרודים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גדל התגרות הפעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד:

והנה אנכי בטעני מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה. אף באתי לספר ולצטק עלי ועל נפשי על עצם רחוקי מהשם ותברה, ועצם פגמי ועוונותי הרבים ופשעי העצומים, ויעל אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים", כי איני יודע שום דבר איה להחזיר לי הכח דקדושה, ואיה לזכות לתשובה שלמה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיה וכמה אצפה לתקן קלקולים ופגמים באלה, "לא ידעתי נפשי, אנה אני בא", אנה אוליף את חרפתי העצומה, אנה אברה, אנה אטמן מפני בשתי וקלמתי, ואמר להרים פסוני ולגבעות נפלו עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, "על בן אמרתי שער מני אמרר בפכני",

אילי יחום אילי ירחם, כי אין מעצור לני להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצללה לפניו, כמו שכתוב: "חן כל תוכל ולא יבצר ממוך מזמה ומו יאמר לה מה תעשה". על כן באתי בעני בפתח רש דל ואניו, נגוע ומענה מבלבל ומטרת, עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם:

רבי רבי רבי, "אבי אבי, רכב ישראל ופרשיו", יהוה רבו צינא דאורייתא, "עורה למה תישן", איה תוכלו לסבול צרות ישראל, קומו והתעוררו עם כל הצדיקי אמת, להסתכל ולראות במרירות צרות נפשנו, "הקיצו ורגנו שוכני עפר", קומו וישני מכלל לסעינו. צדיקי יסודי עולם, קומו בעזרתנו בעת צרה הזאת, חוסו והמלו על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום, המלא חטאים מפה רגל ועד ראש.

אתם ידעתם "את כל התלאה אשר מצאתנו" מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל בכללותו, ובפרטיות מה שעבר על כל אחד ואחד, ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלו ונבראו ונזדו ונעשו נשמתו ורוחי ונפשו וגופי, כל מה שעבר עלי בכל הגלגל וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי בגוף הזה, כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה, מה שאני זוכר עדין ומה שנשפכה ממני, היספיקו כל אילי נביות לבאר ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד, כפי מה שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים כפי שרש נשמתו, ומכל שכן וכל שכן מה שפגמתי בכל הימים שעברו עלי מיום היותי עד היום הזה, (ובפרט וכו'), מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר מה אתאונן, מה אומר מה אדבר ומה אצטדיק:

רבונו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות בארץ ישראל על קבר רשבי", יאמר: השוכן פה), ובלב כל הצדיקים אמתים, לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למליצי ישר, להפוך בזכותי, ולבקש ולמצא בי נקודת טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבני אליה ברחמים, ותתן בי לב חדש, ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליה באמת ובלב שלם. אי שמום הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים והמלה המלו עלי, כל שוכני עפר העתירו בעד מטבע "ביון מצולה ואין מעמד" במוני:

רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדרות הללו לשמע נפלאות נוראות

גדלתכם, איה מרמו בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהנאתם ראיה ממנו, שהוא כי לא תשכח מפי ירעו, הוא סופי תבות יוחאי, ושמכם הקדוש בעצמו מרמו בפסוק "עיר וקדוש מין שימא נחית", אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיה משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקדם:

על כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, המלו עלי, ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המריתי אמרו אל, ועצת עליון נאצתי, אל תפיטו כמעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת, להתקרב להשם יתברך, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטיתי אזני ולבי לכל זה.

חוסו עלי, ואל תשיתו לב לכל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה, לבל אחיה נדחה מהשם יתברך, ומכם חלילה, כי עדין "אין מעצור לני להושיע" גם בעת הזאת, כי אין לי שום פח עתה אלא כפי לבד, וגם זה מאתו יתברך אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ותתן בי ליעף במוני, לדבר עתה מעט דברים האלה, ועל זה תמכתי יתדותי, שתרחמו עלי, ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת להשם יתברך, (ולכא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש).

וני הטוב ברחמי ישמע תפלתכם, ויעזר ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפני מחרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יפשיני בשום אפו, עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות כרצונו הטוב מעתה ועד עולם, ולהתקן בחי את כל אשר פגמתי, בכח וזכות הצדיקים אמתים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפניכם ולפני השם יתברך. בעל הרחמים, יודע תעלומות, יני וגמור בעדי, יי חסדך לעולם מעשי ידך אל תרה, הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יבתירו צדיקים כי תגמל עלי:

(ליקוטי תפלות חלק ב', תפלה מ"ז)